

Tale om. De Herrer Grossererere kunne jo være udmærkede Mænd som Kornhandlere, Kaffehandlere o. s. v., men hvorfor en Kornhandler eller en Kaffehandler skal have mer Forstand paa Fonds end de Herrer Bøsselerere og Bøsselmæglere, hvis egentlige Forretning det er, kan Mindretallet ikke forstaa. Naar man ser hen til, at man dog, Sandheden tro, maa sige, at det er Bøsselmæglerne og Bøsselererne, der ved givne Leilighed have taget Initiativet til at udvikle disse Forhold saaledes, at vor Fondsbørs her i Landet, hvad ogsaa Motiverne anerkjende, staar paa et solidt og godt Standpunkt, forekommer det mig dog ikke rigtigt, naar vi skulle til at løbgive paa dette Omraade at svække de Herrer's Indflydelse derpaa, hæmme dem i deres Virksomhed og det er for at afværge dette, jeg har tilladt mig som Mindretal at stille noget Endringsforslag. Jeg kan navnlig lige overfor den ærede Ordfører ikke gaa ind paa, at man skulde kunne befrygte Svindlerier. Det forholder sig nemlig saa, at der ikke har været noget som helst Tilfælde, hvor man med Berettigelse har kunnet fremføre denne Anke mod Kursnoteringsudvalget. Det ærede Flertal siger om sit Endringsforslag til anden Linie i § 1, at det er en Redaktionsændring. Det forekommer mig ikke, at jeg fuldt kan tiltræde at betegne det som en Redaktionsændring. Nei, Regeringens § 1 paalægger simpelthen kun Grossererersocietetet den Pligt at det har at besørge Noteringens Resultater opslaaede paa Børsen; men det ærede Flertals Paragraf paabyder noget Andet. Den paabyder nemlig, at Grossererersocietetet fremtidig skal foranstalte Ledelsen af Noteringen, men det er to høist forskellige Ting, saa jeg kan aldeles ikke gaa ind paa at kalde det Redaktionsændring. Ganske vist indrømmer jeg, at det ærede Flertals § 2 bestemmer, at saalænge den nuværende Forening af Bøsselerere og Bøsselmæglere bestaar, skal Noteringen ledes af den, men da det forekommer mig, og jeg har faaet det bekræftet fra anden Side, at § 2 kan forstaaes saaledes, at Indenrigsministeren kan fortolke Paragrafen derhen, at han efter eget Initiativ kan foretage Forandringer i disse Bestemmelser, har jeg, da Udvalget stilte sig i et Flertal og et Mindretal, ment, at det var rettest at give denne Paragraf en

bestemtere Affattelse. Ganske vist maa jeg indrømme, at den ærede Minister har givet Tilfagn om, at han ikke vilde fortolke denne Paragraf saaledes, saa at jeg altsaa paa de Herrer Bøsselereres og Bøsselmægleres Vegne er fuldstændig betrygget, saalænge den høitærede Indenrigsminister er Minister, men der kan jo komme andre Tider, og jeg mente derfor det var rettest, naar vi dog skiltes, da at foreslaa, at Paragrafen affattes noget tydeligere. I § 3 er det jo, at Striden staar om, hvorvidt det er rettest at følge Flertallet, som mener, at Grossererersocietetets Komite skal give sin Tilladelse til, at et Papir optages. Jeg tror, i Henhold til, hvad jeg allerede har anført, at man bør have saa megen Tillid til Kursnoteringsudvalget, og jeg tror, at man i Henhold til de mange Aar, der ere hengaaede, i hvilke Bøsselerernes og Bøsselmæglernes Forretning har været Gjenstand for en udmærket Ledelse, at man paa ingen Maade bør optræde saaledes, at man hæmmer Bøsselererne og Bøsselmæglerne i deres Forretning. Jeg gaar, saavidt jeg kan skjønne, heller ikke Grossererersocietetet paa nogen Maade for nær. Grossererersocietetets Indflydelse paa det Forhold vil man jo føre tilbage til Forordningen af 22de December 1808 § 20, men jeg maa gjøre opmærksom paa, at efter denne har Grossererersocietetet aldeles ikke den Indflydelse, som det ærede Flertal vil give det, paa Kursnoteringen, og det har kun den Indflydelse, at det kan føre Tilhyn med Aktiernes rigtige Notering, det er Alt, hvad der indeholdes i denne Paragraf. Men skulde det ærede Flertal muligvis paa et senere Trin ønske at give mine Endringsforslag en saadan Tilføielse, at Grossererersocietetet er berettiget til at overvære Noteringen hver Dag og føre Tilhyn med den, skal jeg forøvrigt ikke modsætte mig den, thi det er ganske vist hjemlet i Forordningen af 22de December 1808. Det er jo en lignende Kontrol, som Mindretallet foreslaar at give Grossererersocietetet nu, idet Grossererersocietetet skal have Ret til, saasnart et Papir er optaget, saa at indgaa til Indenrigsministeren med Klage over Optagelsen. Men jeg forsikrer Flertallets ærede Ordfører for, at det i Praxis aldeles ikke vil komme til at se saaledes ud, som den ærede Ordfører udmaler sig. Nei, jeg er overbevist om, at der maasse vil gaa Aar hen her